

PIGE SPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

1934

NR. 5

LEJRUDSTYR

Rygsække med Meis.	11,00—16,00	Sejldugsspande	3,50
do. do. org.	20,00—23,00	Spader	4,50
Tornysterrygsække	10,00	Økser	4,00
Lejrtæpper, 1,50 × 2,00 m	9,50	Øksehylstre	1,25
Dunsoveposer	29,50	Redningsreb	5,00
Tæppehylstre	2,75	Feltsenge	9,80
Sejldugsvandfade	1,75	Teltlygter	2,75
Svaneknive, org.	1,75—2,85	Tværsække, blaa	1,90
Tallerkener m. Krus, røde, blaa, gule eller grønne			1,75
Brune Strømper, Nr. 9—9½			2,35
Brune Ankelsokker			1,50
Blaat Garn til Lejrbaalstrøje, pr. Fed			0,12—0,14
Brunt Uldgarn til Sokker, pr. Fed			0,12

Husk

Tropsførerens Rekvisition paa

Uniformer, Hatte,
Destinktioner
og Duelighedstegn.

DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS DEPOT,

Spejderskolen — Korinth — Fyn.

Depotets Filial i København:

VESTERVOLDGADE 94^{III}

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF FRU HANNA HOLMBLAD LUND - LÆSSØEGADE 198 - ODENSE

Numer 5

Maj 1934

17. Aarg.

Sct. Georgs Budskab. - 1934.

Kære Spejdere!

I Dag paa Sct. Georgsdag gaar vore Tanker til Sct. Georg, som dræbte Dragen — Symbolet paa al Verdens Ondskab.

Vi Spejdere vil ogsaa gerne bekæmpe det onde, vi møder paa vor Vej, og det er ogsaa vor Pligt — men een Pligt har vi, som er endnu meget større, end den at bekæmpe det onde hos andre — og det er at bekæmpe det onde, der spirer eller skjuler sig i vore egne Hjerter, tit er det kun smaa Synder, saa smaa, saa maaske ingen har lagt Mærke til dem — og saa maa de dog bekæmpes, hvis vi vil have det allermindste Held til at overvinde det daarlige, vi møder hos andre.

Gid, kære Pigespejdere, at I maa blive til et godt Eksempel, fordi I er strenge ved jer selv, og fordi der gennem alt, hvad I gør, føles en varm, kristen Kærlighed.

Husk, der findes næsten ikke et Menneske, som ikke trænger til Forstaaelse og Kærlighed — selv om den kun maatte komme fra en ganske lille nybagt Pigespejder.

En lille glad og god Blaamejse kan fylde saa stor en Plads i sit Hjem, saa at hun maaske uden at vide af det, hjælper sine Forældre gennem tunge og alvorlige Tider.

Maatte vi alle — hver især — evne at udfylde paa allerbedste Maade den Plads i Verden, vi er sat til at udfylde.

Og saa til Slut —

en rigtig dejlig Sct. Georgsdag!

Suzanne Lassen.

I sidste Blad skrev Martien om Sct. Georgsdag i Holland. Her er et Brudstykke taget fra de norske Pigespejders Blad, hvor vi læser, hvad Spejderchefen, Kari Aas, skriver til sine Spejdere til Sct. Georgsdag.

— og i forbindelse med Sct. Georgsdag har vi fornyet vårt spejderløfte. — Vi blir da ved denne løftefornyelse minnet om de plikter og privilegier vi har ved en gang å være optatt som speiderpiker. — Vi tar atter standpunkt til livets alvorlige spørsmål — vi minnes om hvilken vei vi har valgt å gå: godhetens og menneskekjærlighetens vei. — Om dere noen gang har sett en gjengivelse av St. Georg i hans kamp mot dragen, så har dere sikkert tenkt og følt at denne kamp mot en ond makt, den gjennomlever hvert menneske hver dag i sig selv — hvert øieblikk på dagen er det et valg å ta i god eller mindre god retning, og det er ikke alltid så lett for oss å være uegennyttige og gode bestandig.

Men om dere nu vet at hvad et menneske sår, det skal det høste, så burde dere som nu er i deres livs lyse april huske, at de spirer og frø som blir plantet og sådd i en tidlig vår, det skal med næring fra en god og ren vilje engang i deres livs sommer blomstre i overdåd og rik prakt.

Vår sjel og vårt hjerte er som en have. De gode tankefrø du da kan så vil engang bli evner av høi kvalitet, egenskaper av stor verdi ikke bare til glede for dig selv, men for alle dem du kommer i berøring med senere i livet.

Det gjelder å dyrke sin sjel og sitt hjertes have — holde den ren for ugress, og passe på at hverken du selv eller noen annen sår „dragesæd“ i bedene! — „Et godt hjerte bærer gode ting frem av sitt hjertes gode forråd“ — det er netop vårt mål gjennom vår kamp om å nå så høit vi kan i menneskeverdi.

CARL NIELSEN

Du danske Mand, af al din Magt

Jeg ved en Lærkerede, jeg siger ikke mer, den findes

Netop i denne dejlige Foraarstid synger vi saa mange Carl Nielsen-Sange — og det kunde derfor være berettiget at fortælle Jer lidt om vor store danske Komponist.

Carl Nielsen er født den 9. Juni 1865 i et lille Bondehus i Sognet Nørre Lyndelse paa Fyn, som Nr. 7 i Rækken af 12 Søkende. Faderen, Niels Jørgensen, populært kaldet „Niels Maler“, haandterede foruden Penslen ogsaa Violinen og Kornetten med stor Færdighed — og var meget eftertragtet som Spillemand til Gilderne rundt om paa Gaardene; men trods de mange Bestillinger var der ofte Smalhans i det lille Hjem med de mange Børn — f. Eks. under Krigen i 1864, hvor Carl Nielsens Fader deltog, men Moderen, Maren Kirstine, var økonomisk og tapfer; kneb det, fik Børnene Hestefedt som Paalæg paa Brødet — „det var slet ikke saa galt, naar vi strøede godt med Salt paa“, siger Carl Nielsen i sin Bog „Min fynske Barndom“, hvor han har givet sin Mor saa smukt et Minde. — Moderen var meget musikalsk, hun sang med en meget smuk, klar og ren Stemme, som hører til Carl Nielsens første og kæreste Erindringer. Ogsaa mange af hans Søkende var musikalske, især en ældre Broder Sofus, der kunde fløjte saa vidunderligt og efterligne alle Fuglestemmer. Naar de færdedes i Naturen, fløjtede han store, fri musikalske Fantasier med lange Løb og Triller, og disse selvavede Melodier paa virkede i høj Grad den yngre Broder, de blev for ham saa tæt knyttet til det fynske Landskab, at han selv siden satte dem paa Noder i sin Humoreske „Fynsk Foraar“.

Hans egen musikalske Begavelse blev opdaget, da han var 6 Aar, da fik han nemlig Mæslinger; medens han laa i Sengen og kadede sig, gav hans Mor ham en Violin, der havde 3 Strenger, for at kvikke ham op. Og naar hun havde Tid, satte hun sig ved Sengen hos ham og sang for ham, saa skulde han bagefter prøve at finde Melodierne paa Violinen. Det gik rigtig godt, og de besluttede at overraske Faderen, naar han kom hjem fra sin Spillemandsfærd. Som tænkt, saa gjort — Niels Maler sagde ikke et Ord, da

„Koncerten“ var forbi, tog blot Violinen og — stemte den! Nogle Dage efter, at han var blevet rask, fik han Lov at „kigge i Køkkenbordet“ — det var intet mindre end et Spinnet, der nu tjente som Køkkenbord i det lille Hjem. Carl var meget betaget af de „Telegraftraade“, der laa indeni, og som klang, naar han knipsede paa dem; men det bedste var dog Besøget hos Morbroderen, der var Organist i Dalum, og som havde et rigtigt Klaver — for alt det, man kunde opleve i den Toneverden, der bestod af sorte og hvide Tangenter!

Som 6-aarig lavede Carl Nielsen et Træspil af Favnbrænde, han havde nemlig opdaget, at Brændestykkerne gav forskellige Toner, naar man slog paa dem med en Hammer — og efter at have „numereret“ dem med Kridtstreger, kunde han spille forskellige Smaamelodier derpaa. Dette var han netop i Færd med en Dag, Ejeren af Bramstrup Herregaard, Etatsraad Langkilde, kom forbi. Han spurgte Moderen, der hængte Tøj op, hvad det var, og hun svarede: „Aah, det er vist en af mine Dreng, der spiller paa Favnbrænde!“ Han gik saa hen til Carl og opfordrede ham til at blive ved, det havde nemlig mere den gamle Herre meget at se den lille Fyr hoppe rundt og springe i Vejret for at træffe Tonerne i den rigtige Takt. „Du er en flink, lille Dreng“, sagde Etatsraaden og tog ham med to Fingre om Næsen; men da hans Moder havde lært ham, at han saa skulde puste ud, gjorde han det pligtskyldigt. — Etatsraaden morede sig derover og roste Moderen for hendes opdragende Fremgangsmaade.

Saa snart Carl Nielsen var stor nok, maatte han gøre Nytte. Nær ved Hjemmet laa et Teglværk, og dér var mange af Omegnens Dreng beskæftiget med at „skære Sten“, d. v. s. at afplante Fladerne paa de formede og tørrede Lersten. Af de Penge, der tjentes ved det, fik Moderen de fleste, Resten blev sparet sammen til Skøjter, Fiskesnører, Træsko med lakeret Overlæder og — naar det gik højt — en ny Kasket eller Straahat. Et andet Job var at samle Aks paa Bøndernes Marker, og

hjemme hjalp Carl sin Fader med at rive Farve. 8—9 Aar gammel avancerer han til Gaasedreng paa Herregaarden Bramstrup — og i disse Vogteraar lever han fuldstændig sammen med Naturen — han kunde sidde i Timevis og kigge ind i en vild Rose eller Aakande og misunde de bittesmaa Insekter, der kunde krybe langt ind bag de skinnende Marmurvægge — eller han skar sig en Pilefløjte og lavede smaa Melodier for at forkorte Tiden. Senere blev han sat til at vogte Køer, saa han havde stadig rig Lejlighed til at opleve den frodige fynske Natur — han laa paa Ryggen ved det syrenbevoksede Dige og „stirrede paa sejlene Arker“ — han krøb op i de høje Popler og lod Fantasien faa frit Løb — han drømte sig langt bort — langt ud over Pilehegnet — helt over ad Tommerup til. Naturligvis gik det ham som enhver anden Vogterdreng — han glemte Køerne for sine Fantasier og fandt dem — i Nabovens Mark!

I 1879 blev han konfirmeret og kom derefter i Lære hos en Købmand i Ellinge nær Nyborg. Størst Besvær havde han med at sælge grøn Sæbe. Han fortæller selv derom: „Den lille Jernspade, der hørte til, kunde jeg slet ikke magte, men saa brugte jeg mine bare Hænder og masede saa godt, jeg kunde; det var et irriterende Arbejde, og naar Kundene kom med en bestemt Slags Spaankurv, rystede jeg af Skræk for, at de skulde forlange grøn Sæbe.“ Men det var snart forbi med at være Diskenspringer — Købmanden gik fallit — og da der netop paa den Tid var en Plads ledig som Militærmusiker ved 16. Bataillon i Odense, øvede Carl Nielsen sig flittigt paa Trompeten — og fik Stillingen 14 Aar gammel. Siden Opdagelsen ved Mæslingerne havde han lært Violinspil dels hos Faderen, dels hos Læreren ved Nørre Lyndelse Skole — og det varede ikke længe, før han begyndte at spille med i Faderens lille Orkester ved Gilderne — første Gang slog han Triangel til Lumbye's „Britta Polka“ — senere komponerede han selv en Polka, rigt udstyret med Synkoper.

Som Militærmusiker begyndte der en helt ny Tilværelse for Carl Nielsen — i Orkestret blæste han Altbasun og Signalhorn, og i sin Fritid sad han ved det gamle Klaver, han efterhaanden havde sparet sammen til, og arbejdede sig gennem Værker af Bach, Mozart, Haydn og Beethoven — heldigvis havde han gjort et værdifuldt Bekendtskab med en

fin, gammel Pianist, Outzen, der hjalp ham til Rette paa Klaveret. Snart begyndte Carl Nielsen ogsaa at komponere — en Strygekvartet i d-moll var hans første Arbejde — og en skønne Dag hørte Olfert Jespersen, som tilfældig var i Odense med en Sangertrup, en af Carl Nielsens Kompositioner, for hvilken han blev saa begejstret, at han raa-dede den 19-aarige Regimentsmusiker til at rejse til København. En Dag tog han saa Orlov og holdt sit Indtog i Hovedstaden samtidig med Kejser Alexander III af Rusland. Han opsøgte Koncertmester Tofte og Niels W. Gade, der begge sagde god for hans musikalske Evner — og han blev optaget paa Konservatoriet.

Saavidt var han naaet, den lille Landsbydreng fra Nørre Lyndelse, og dog stod han kun ved Foden af Berømmelsens Stige — han blev Violinist i Det kgl. Kapel, Kapelmester for dette og tilsidst Direktør for Musikkonservatoriet.

Flittig var Carl Nielsen til at komponere; mange Sonater og Symfonier er udgaaet fra hans Haand — ogsaa to store Operaer: „Maskerade“ og „Saul og David“; men det danske Folk kender ham bedst gennem Sange, f. Eks. „Jens Vejmand“, der for en Snes Aar siden gik Landet rundt og rørte alle Hjerter med sin jævne Tekst og Melodi. Eller tænk paa de danske Sange, vi synger nu: „Som en rejselysten Flaade“, „Havet omkring Danmark“, „Se dig ud en Sommerdag“, Den danske Sang er en ung blond Pige og Aakjærs „Hør, hvor let dens Vinge smækker“ og „Jeg bærer med Smil min Byrde“ o. s. v. — allesammen er de sat i Musik af Carl Nielsen, allesammen velklingende og let fattelige — alle hans Melodier ejer Toner fra den blaaende, dybe Himmel, Markens Blomster og den brummende Humlebi, fra Gøgen, der kukker og fra Slettelandets frodige Marker og deres gyldne Grøde — med sin lyse, friske Klang maa de være Indbegrebet af dansk landskabelig Poesi.

Syng med Carl Nielsen og syng Dig glad!

Emmy.

KORPSET MEDDELER:

Uniformsforbudet. Det er tilladt Spejdere til 16 Aar at bære Uniform.

Divisionschefsskifte. Dybbøl Division er overtaget af Karen Hartvig, Sønderborg.
Reventlow Division af Korpsssekretæren.
Lolland-Falster Division af „Fromse“.

Lidt om moderne Musik.

Man hører meget om moderne musik. „Nu vil folk høre saadan noget, men om nogle aar er det heller ikke godt længere," siger man. En saadan udtalelse, der er ment som en dødbringende haan, indeholder netop den rigtige og forsonende dom om de skiftende musikalske stilarter.

Det 19de aarh. var helliget romantiken; nu har vi reaktionen mod romantiken, d. v. s., man vil ikke saa gerne høre og skrive romantisk musik. Det vil ikke sige, at man forkaster værdierne i den romantiske musik. Tværtimod. De bedste romantiske værker maa siges at være skrevet i denne epokes begyndelse og udvikling. Det punkt er naaet, hvor man ikke længer kan skrive een strofe original musik i den genre. Det uoriginale kan aldrig hamle op med det originale. Saa maa man søge nye veje.

Man maa ogsaa skrive noget nyt, fordi enhver musikalsk stilart er ensidig og efter nogen tid avler et behov efter musik, der tager sig af andre sider.

Romantiken protegerede harmoniken, den del af musikken, der drejer sig om samklngen mellem toner, der anslaa samtidigt og derved skaber harmonier. Harmonien var maalet og melodien kun et middel. Det betød ikke, at melodierne var daarlige netop i det øjemed, hvor de skulde bruges — som middel for harmoniske virkninger — men de var i det mindste afhængige af melodien.

Den nye musik maatte derfor faa til opgave at skabe en uafhængig melodibygning og en stærkere udvikling af den forsømte rytme.

Som eksempel paa en musik, der paa trods af sin særstilling opfylder disse krav, kan vi tage jazz.

Hvis vi analyserer de melodier, som vi synes bedst egner sig til at spilles i variationer af et jazzorkester, opdager vi, hvor gode melodier det er. Disse melodier er sjældne, især i Danmark. Det typiske ved dem er, at de er ganske enkle og lette at synge. Det beror paa, at mellemrummene mellem de enkelte toner, intervallerne, er saa fornuftigt valgt, at de er lette for øret at opfatte og virker ganske indlysende. Dette støttes desuden ved, at jazzen i høj grad betjener sig af femtoneskalaen, den saakaldte pentatone skala (f. eks. de fem sorte tangenter paa et klaver). Dette betyder ogsaa en forenkling af melodien, der skaber klar-

hed og frihed. Vi ser, at jazzen har fundet den fornuftige og frigjorte melodi, som vi efterlyste i romantiken. Det er iørefaldende, at disse melodier er den bedste basis for den gode jazz, hvorimod saa krukkelige melodier som f. eks. „Stormy Weather" uvægerligt smitter selv den dygtigste jazzarrangør (Duke Ellingtons overbroderede „Stormy Weather").

Det virkelig nye, som jazzen bragte, var rytmen. Jazzens rytme er en kæde af rytmiske spændinger, der opstaar ved hjælp af to sideløbende rytmiske linjer.

Fundamentet er den faste grundrytme, hvis enkelte dele, der angives med visse bestemte mellemrum (eftersom det er slowfox eller foxtrot), er lige betonedede. Den anden linje er melodien, der spiller frit. Naar nu melodien betoner en tone udenfor de bestemte betonedede taktdele, opstaar der en spænding, der ytrer sig som en vis uligevægt i systemet. Men da melodien stadig ledsages af grundrytmen, vil denne hurtigt føre til en afspænding. Selve den rytmiske forskydning er synskopen.

Jazzen er udelukkende brugsmusik og staar og falder som saadan med dansen, selvom vi kan laane mange idéer fra den til anden musik.

Ungdommen kommer jazzen i egenskab af dansemusik paa nært hold, men den kender mindre til den øvrige moderne musik, som den skabes af Stravinsky, Bela Bartok o. s. v.

Hvis den blev kyndigt vejledet, vilde den imidlertid opdage, at den kendte meget fra jazzen.

Vi genfinder den fornuftige melodiopbygning og ogsaa de rytmiske spændinger, som fremstaar af spillet mellem to rytmer. Men vi stejler over de mærkelige harmonier, dissonanserne. Medens jazzen hovedsagelig bruger en forenklet, romantisk harmonik, anvender den øvrige moderne musik de krasseste midler. Af særlige grunde: til fremkaldelse af rytmisk spænding og til støtte for en fri melodilinje passer de stærke klange bedst. Man vil endvidere vænne folk til ikke at høre harmonisk paa musikken, men netop høre den for melodiens og rytmens skyld.

Men som det fremgaar heraf, drejer det sig altsaa om en helt ny musikopfattelse, som støttes af jazzen, men som yderligere burde støttes af skolen.

Marts 1934.

Børge Roger Henriksen.

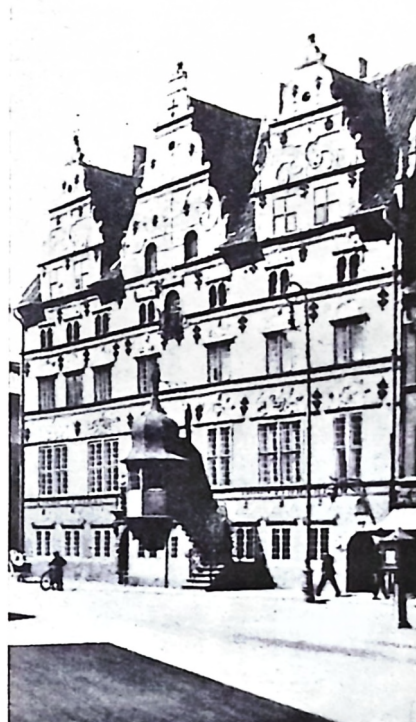
KENDER DU AALBORG?

Budolfi Kirke.

JA, I AARET 1933 kan Du ikke have undgaaet at høre lidt om den By, da aabnedes vi Limfjordsbroen og havde Nordjysk Udstilling.

Du er maaske ogsaa kommet syd eller nordfra og faret gennem Byen. Er det med Jernbane, veksler Synt mellem Baggaarde, Smaahaver, større Bygninger og Vand; er det med Bil eller paa Cykle, har Du set monumentale Bygninger, Villaer, kønne Parker og ultramoderne Huse, baade færdige og ufærdige, Huse under Nedrivning og Limfjordsbroen, der gaar som en bred Landevej over til Søsterbyen

Jens Bangs Stenhus.

Nørresundby. Det giver Dig Indtryk af Byen og dens Borgerskab, en By med Foretagsomhed i Højsædet.

Et saadant Besøg maa Du nu ikke lade Dig nøje med, Du maa fordybe Dig i Smaagyderne for rigtig at faa Øjnene aabne for Byens Skønhed.

Vi begynder ved Gammeltorv. Allerede omkring det 7. Aarhundrede var der Torv her ved Østeraas Munding i Limfjorden. Nu maa Du ikke tro, der er Fjord helt dertil, ejheller Aa mere, alle vore Aaer dannede et Delta, der voksede længere og længere ud i Fjorden. Nu fylder vi op og udvider ved Hjælp af en Sandpumpe, og alle Aaerne er samlet i en Kanal, der føres udenom Byen. Aaerne har imidlertid sat sig et varigt Minde baade i Gadenavne og selve Bynavnet. Paa Mønter præget paa Hardeknuds Tid (ca. 1040) skrives Navnet Alebur, hvilket oversat fra Oldnordisk (All-Bur) betyder Strømløje-By.

Her ved Gammeltorv og Østeraagade findes da ogsaa Byens Raadhus fra 1763, det prægtige Stenhus opført af Storkøbmanden

Jens Bang i 1624, hvor Svaneapoteket siden 1665 har haft til Huse, nu i over 100 Aar i Familien Strøybergs Eje, og „Hamborgergaarden“ (med Urette kaldet Ellen Marsvins Gaard), der vidner om Byens Storhedstid, da fremmede Købmænd slog sig ned i den.

Nede ved Havnen svinger vi mod Øst og faar Øje paa en lang Længe, lidt uvenlig af Mangel paa Vinduer. Der kommer dog snart en Port smykket med Chr. IV's Initialer, ad den gaar vi ind og ser, at „Aalborghus“ egentlig er en meget smuk og hyggelig Bindingsværksgaard, nu Ramme om Stiftamtet.

Fra Slottet gaar Turen mod Syd til „Vor Frue Kirke“, kun Navnet og en meget smuk Portal i Taarnets Vestende minder om Nonneklosteret, der fandtes her fra Begyndelsen af det 12. Aarhundrede. Paa en værdig Plads lige Syd for Kirken har man opført Nordjysk Landsbibliotek.

Ad Algade, den gamle Landevejsgade, gaar Turen hurtigt mod Vest til den store, hvide Domkirke med det ejendommelige Spir. Det er en meget rigt udsmykket Kirke, lys og festlig, med et mærkelig fremmedartet Navn

efter den engelske Helgen Sct. Bothulphus, opført i Slutningen af det 14. Aarhundrede.

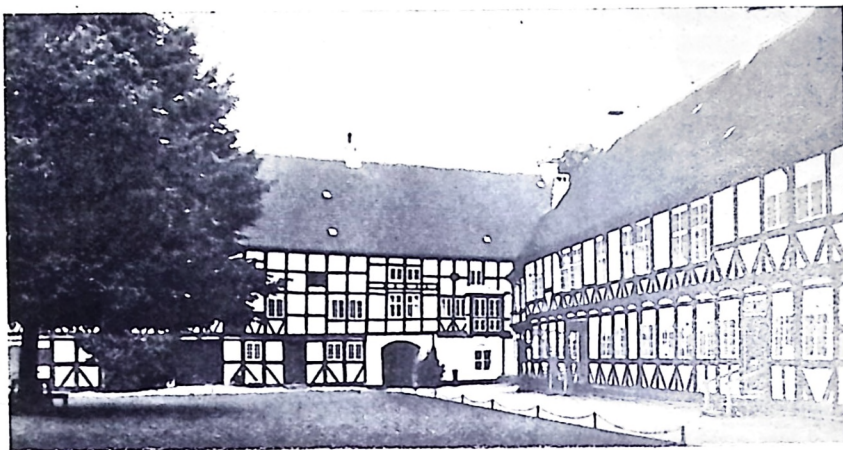
Fra Algade drejer vi mod Nord efter at have passeret Musæet ad Gravensgade, den Gade, der førte ned til Pontonbroen. I et Slip mellem to Huse finder vi en meget smal Trappe, den smalleste Gyde, vi har. Den gaar vi ned ad og finder frem til „Helligaandshuset“, et Kloster grundlagt 1431. Det

overgik ved Reformationen til „Hospital“ og er stadig Stiftelse. Vi faar Lov at komme ind i Klosterets Mødesal med Buerne og Stengulvet, venlige Mennesker aabner os Adgang til den stille Klosterhave, der endnu bevares i Stilen, og til Østfløjens Buegange, hvor Latinere drengene havde Skole i omtrent 500 Aar.

Med dette Besøg vil vi slutte i den gamle By. Det er dog værd at bemærke, at Aaret 1431 har sat endnu et Mærke i Historien; foruden Klosteret grundlagdes dette Aar „Guds Legems Laug“. Det bestaar endnu baade som Handelskilde (Aalborg Handelsstandsforening) med Kompagnihus paa det oprindelige Sted ved Østeraa og som „Det broderlige Skydeselskab“, der holder Traditionerne vedlige og skyder til Papegøjen hvert Aar.

Tilbage til Nutiden.

Paa en Hverdag vilde jeg fortsætte med en Tur til Havnen, der med Nørresundby Havn er Landets næststørste. Handel og de store

Slottet.

Industrier, tre store Cementfabriker med hver sine Kæmpe-Kridtgrave, „A/S De Danske Spritfabriker“ og C. W. Obels Tobaksfabrik, Landets største, giver Byen sit livlige Præg.

Ved Solnedgangstid vil jeg slutte Dagen med en Tur paa Skovbakken. Det store Udsigtstaarn vil vise Dig Vej, men selv om Du blot stiller Dig ved Foden af dette, vil Du nyde den smukke Udsigt, der uden at prale kan sammenlignes med Skamlingsbanks. Den Tur maa Du endelig ikke forsømme. Hvis Du ikke har en Aften til Raadighed, da gaa der en tidlig Formiddag, inden Solen kommer højt paa Himmelen.

Du søger derfra mod Syd ned gennem Skoven tilbage til Hobrovejen, hvor Statuen af Skipper Clement behersker Indgangen til Byen. Det kan diskuteres, om denne Statue er køn, men een Ting er sikkert: Skipper Clement, som Du kender fra Historien, er et typisk Eksempel paa en Nordjyde. Derfor er det naturligt, at Byen hilser Dig til Afsked med denne Statue.

Molly.

Hvad skal jeg være?

Jeg har altid haft Lyst til at komme paa Kontor, og mens jeg gik paa Gymnasiet, var det min Mening at komme paa Handelskursus. En af de sidste Dage, vi var i Skole, kom imidlertid en af mine Klassekammerater og fortalte, at hun var blevet antaget som Elev paa Biblioteket, og min første Tanke var: Bare det var mig! Fra den Dag var jeg klar over, at Biblioteksassistent var det, jeg

allerhelst vilde være. Jeg tog min Studentereksamen, og mens jeg var i København for at tage Filosofikum, blev der igen en Elevplads ledig paa Biblioteket. Jeg søgte den, fik den, og jeg har aldrig fortrudt det.

Vil man være Biblioteksassistent, maa man selvfølgelig have Interesse for Bøger, men man maa gøre sig klart, at Arbejdet paa et Bibliotek ikke levner Tid til Læsning, den er ganske henvist til Fritiden. Alt Arbejde med Mærkning og Katalogisering af Bøgerne skal

udføres med stor Nøjagtighed, og det er en langvarig Proces, en Bog skal gennemgaa, før Laaneren faar den. Hvem tænker paa, at en Bog skal findes i Bogfortegnelsen eller i en Anmeldelse, Købet vedtages af Bibliotekaren (eller ofte et Bogudvalg), Bogen bestilles hos Boghandleren, kollationeres (undersøges) ved Modtagelsen, mærkes, føres i Tilvækstprotokol, katalogiseres, indbindes og forsynes med Bogkort og Dagtavle, før den er færdig til Udlaan?

Naar man skal laane Bøger ud til andre, er det heller ikke nok, at man selv har Lyst til at læse, man maa føle Glæde ved at finde netop det, Folk gerne vil læse, selv om det ikke falder sammen med ens egen Smag. Meget faa Mennesker kan nærmere definere, hvad de mener med „en god Bog“, saa Biblioteksassistenten maa se sine Folk an og prøve at gætte, hvad der er „en god Bog“ i hvert enkelt Tilfælde.

En af Bibliotekssagens Banebrydere i Danmark, Professor Schack Steenberg, brugte engang et Billede med to Hestehandlere. Den ene havde Forstand paa Heste og den anden paa Mennesker, og det viste sig, at det i det lange Løb gik ham bedst, der forstod sig paa Mennesker. Saadan er det ogsaa med Biblioteksfolk. Det er godt at have Forstand paa Bøger, men man maa ogsaa have Forstand paa Mennesker, og netop derfor er det saa interessant en Gerning. Der kommer stadig nye Bøger og stadig nye Mennesker, og Biblioteksassistenten maa altid være paa sin Post og finde de Bøger, der passer til den enkelte, hvadenten det gælder „en god Bog“ til Fritiden eller en Fagbog med de nyeste og bedste Oplysninger. Mere og mere almindeligt bliver det at bruge Bibliotekerne som Oplysningscentraler, hvor man kan faa alt at vide, og Assistenten sætter en Ære i ikke at lade Spørgeren gaa med uforrettet Sag, hvor indviklet Spørgsmaalet end kan være.

For at blive Biblioteksassistent og senere Bibliotekar maa man først have Studentereksamen eller dermed ligestillet Uddannelse, og derved forstaas som Regel Læreruddannelse (med Sprog). Elevtiden er som Regel 2—3 Aar, og de fleste Steder gives der lidt Løn (50—75 Kr. om Maaneden). I Elevtiden maa man forberede sig til en Optagelsesprøve, der holdes rundt om i Landet. (For Københavnerne er der en Elevskole.) Bestaar man Optagelsesprøven tilstrækkelig fint, kan man komme ind paa Statens Biblioteksskole,

der holdes i København 15. Oktober til 15. Marts og koster ca. 150 Kr. Bestaar man ikke saa fint, at man kan komme ind i første Omgang, maa man næste Aar tage Prøven om for — om muligt — at blive blandt de bedste, og anden Gang vil det næsten altid lykkes. Har man først Afgangseksamen fra Biblioteksskolen, kan man søge Stilling som Assistent og Bibliotekar. Lønnen er meget forskellig ved de forskellige Biblioteker, og det er vanskeligt at faa Plads.

Iøvrigt henvises til Tage Heft: „Hvad kan jeg blive?“ og til en lille Pjece: „Uddannelses- og Ansættelses-Forhold ved danske Folkebiblioteker.“ 1932. Pjecen faas ved Henvendelse til et Bibliotek.

Merete Kloch.

En sund Sjæl i et sundt Legeme

Det er kun faa af jer, som har besvaret Spørgsmaalene i forrige Nummer af Bladet. Her følger de bedste Svar.

1. Den bedste Bacilledræber i Verden er Solen.
2. Det er vigtigt, at et Hus har saa megen Sol som muligt, da vi ikke kan taale at bo fugtigt. Man bliver let syg.
3. Man hindrer Fluor i at yngle i Nærheden af et Hus ved a) Ingen Mødding at have i Nærheden, b) Ingen Køstald i Nærheden og c) Intet raadent.
4. For at faa en rolig og god (sund) Søvn er det nødvendigt at have a) Frisk Luft (aabent Vindue), b) Rolige Omgivelser, c) Hovedets Højde i den vante Stilling (helst ikke for højt).
5. Daarlig Luft i et Hus renses ved, at man laver Gennemtræk.
6. Hvis jeg skal bygge et korrekt Hus, vil jeg forlange, at a) Opholdsstuen og saa mange Værelser som muligt er mod Syd, hvor der er megen Sol, b) At Huset bygges paa tør Grund og c) At der er Centralvarme.

P. S. Jeg holder paa Centralvarme, da jeg for Tiden er i en Plads, hvor vi har Kakkelovne, og det er et Mas.

Elske Lykkeberg (Lykkeper).
Lynge Præstegaard pr. Soro.

Under 4. bør tilføjes: Man skal ikke spise de sidste Par Timer inden Sengetid.

Under 5. bør tilføjes: Huset gøres grundigt rent med Sæbevand, opvarmes, saa al Fugtighed tørrer.

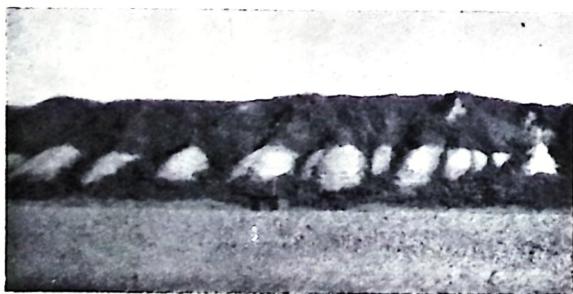
Red.

Lejren ved Slettestrand.

Med Sorg læste jeg i sidste Blad, at man i Korpset vilde forsøge at sælge Lejren ved Slettestrand, fordi saa faa Troppe gjorde Brug af Lejrpladsen. Aarsagen hertil kan maaske være, at Stedet ligger noget af sides, men den egentlige Grund maa vist

snarere være den, at det endnu ikke er gaaet op for Troppene, at denne Lejrplads her er den mest ideelle i dette Land. Det er jo især de jyske Troppe, som kan benytte den, og har I endnu ikke bestemt jeres Lejr for i Sommer, saa tag til Slettestrand, 6 Hold kan jo komme der i Løbet af Ferien. Har man ikke faaet anskaffet Telte, er de smaa Huse

tilstrækkelige som Soverum, og vil man ligge i Telt, er der Plads nok til Teltene ogsaa.

Man bliver betaget af dette Steds Natur. Vesterhavet, som er faa Minutters Gang fra Pladsen, er pragtfuldt, hvad enten det er blikstille eller i Oprør, saa Bølgerne med Voldsomhed kaster den omkulde, som vover

at kaste sig i dets Favn. Her henter man Styrke og Kræfter, og hver Dag fryder man sig over Havet, som aldrig er ens, stadig omskifteligt og derfor altid betagende.

Egnen her er saa rig paa Seværdigheder og ikke som saa mange andre Steder langs Vestkysten øde og trist. Her er en Flora saa rig langs Sletteaaen, og her er Skove og Dale med et saadant Væld af vilde Blomster, at man spørger sig selv: Mon dette virkelig er Jyllands Vestkyst?

Dejlige Udflugter kan gøres til Svinkløv, Bulbjerg, Fossedalen og mange andre Steder, saa derfor: Tag i Lejr ved Slettestrand, en saadan Lejr ved Vesterhavet kan man leve højt paa i lange Tider.

Hs.

Horserødlejren.

De københavnske Pigespejdere afholdt i Paaskedagene en Lejr for Patrulje- og Tropsførere i Horserød. Lejren var tilrettelagt med Henblik paa Førerskolen (der Vinteren igennem er ledet af Meise) og de ganske unge og nye Patruljeførere — idet den væsentlige Del af Lejren gik ud paa Træning med de praktiske Færdigheder i 1., 2. og 3. Klasses Prøverne.

De Spejdere, der tidligere havde gennemgaaet Førerkursus, nød Lejrlivets Glæder og travede lange Ture.

Turen op til Horserød foregik i Turistbiler, der samlede Spejderne op forskellige Steder i Byen. En dejlig Tur har vi op langs Kysten — Øresund med graa Bølger, der piskes til Skum mod Molerne — i Havnene Taarbæk, Skodsborg og Vedbæk staar Fiskerne i smaa Klynger og ryger Søndagstobak.

Ind i Landet gaar det — gennem Skove, hvor Træerne rækker deres tykke, harpiksfedtede Knopper mod Himlen og Solen — ad Landeveje, hvor nøgne, bare Marker ligger til begge Sider og venter paa Solens og Varmens Gennembrud — ad ganske smalle Veje, hvor kun een Bil kan køre, og hvor Høns og Grise tripper rundt midt paa Vejen, saa vi maa standse og trutte i Hornet. — Halløj, hvor hele Flokken farer op!! Hønsene basker kaglende til alle Sider, og Grisene farer gryntende af Sted.

Bilerne kører videre med deres leende og syngende Last. — Det gør godt at faa Be-

nene strakt, da vi endelig er naaet Maalet. Luften var ved at blive for hed og kvalm i Bilerne — her blæser den friske Vind. Naa, men vi hanker op i Rygsækken og gaar mod den Barak, vi har lejet i Horserød-Kolonien. Her er en stor Sovesal med Senge til os alle, Vaskerum, Spisestue, Køkken, endda en

Rammen for Lejren.

Legesal (i Tilfælde af vaadt Vejr), og aldrig nogensinde har jeg været i en Lejr, hvor der var et rigtigt „Træk og Slip“!! Det tager Tid at indrette os, mætte vor glubende Appetit, skønt det kun er 2 Timer siden, vi forlod Hjemmets Kødgryder, og at blive inddelt i Hold: Køkkenhold, Brændehold, Rengøringshold o. s. v.

Derefter maa Træningsholdene spytte i Næverne og lade sig indvie i et Feltkomfurs Mystik — medens Resten traver af Sted til Langesø Plantage. Her er Drivhuse fulde af sjældne og mærkværdige Planter med Navne, som vi hverken forstaar eller kan udtale; men det, der interesserer os mest af alt, maa jeg med Skam bekende, var 8 bitte, levende, varme Hundehvalpe.

Ved Hjemkomsten finder vi Træningsholdet i fuld Aktivitet: De kogte Vandgrød, lavede Besnøringer, tegnede Kortskitser o. m. — og vi heppede dem, saa Grøden kogte over.

Om Aftenen ved Lejrbaalet fik vi lidt at vide om den historiske Egn, vi var paa, om Gurre Slot og Kong Volmers vilde Jagt.

Fredagen stod i Naturvidenskabens Tegn. Professor Hjalmar Jensen ledede Dagens Woodcraft Time. Er der noget saa morsomt, som at gaa paa Opdagelse i Naturen? Prøv at tage et Glas Vand fra den stille Skovsø og hold det op mod Lyset. Du vil blive forbauset over det Liv, der rører sig her. Masser af bitte smaa Dyr, nogle kan endda ikke ses

med det blotte Øje, men ved Hjælp af en Lup. Vidste du, at det hvide, der sidder paa Raadrenes „Efterladenskaber“, er Skimmel-svamp? Selv en „Hjortekasse“ har sin Flora. Tænk du paa, naar du ser Grankogler strøet om et Træ, at kigge i Vejret efter Spættens Værksted??

Vi fandt ud af, hvad Uglefatter og Uglemutter havde faaet til Middag ved at undersøge det Uglegylp, vi fandt. Og under det visne Løv fandt vi Anemonernes blege Spirer og enkelte, lidt for tidligt ankomne, men dog foraarsglade Biller. Alt i alt var det en dejlig, lærerig Tur.

Hvem der fik brugt Fingrene Lørdag Morgen, det var sandelig Køkkenholdet. Vi skulde nemlig trave rundt om Gurre Sø og have Frokosten med i en Snor om Halsen.

Her ved Gurre Sø var det, Valdemar Atterdag elskede at jage — i disse Skove var det, han gemte Tovelille paa Gurre Slot. Tænk, om disse Ruiner kunde fortælle om fordums Dage, om de pragtfulde Fester, om Tove, der med sin Tryllering bandt Kongens Kærlighed til sig, og om Dronning Helvig, der i sin Ondskab brændte Tove i Badstuen.

To Divisionschefer.
Løyer, København. — Ingse, Gefion Division.

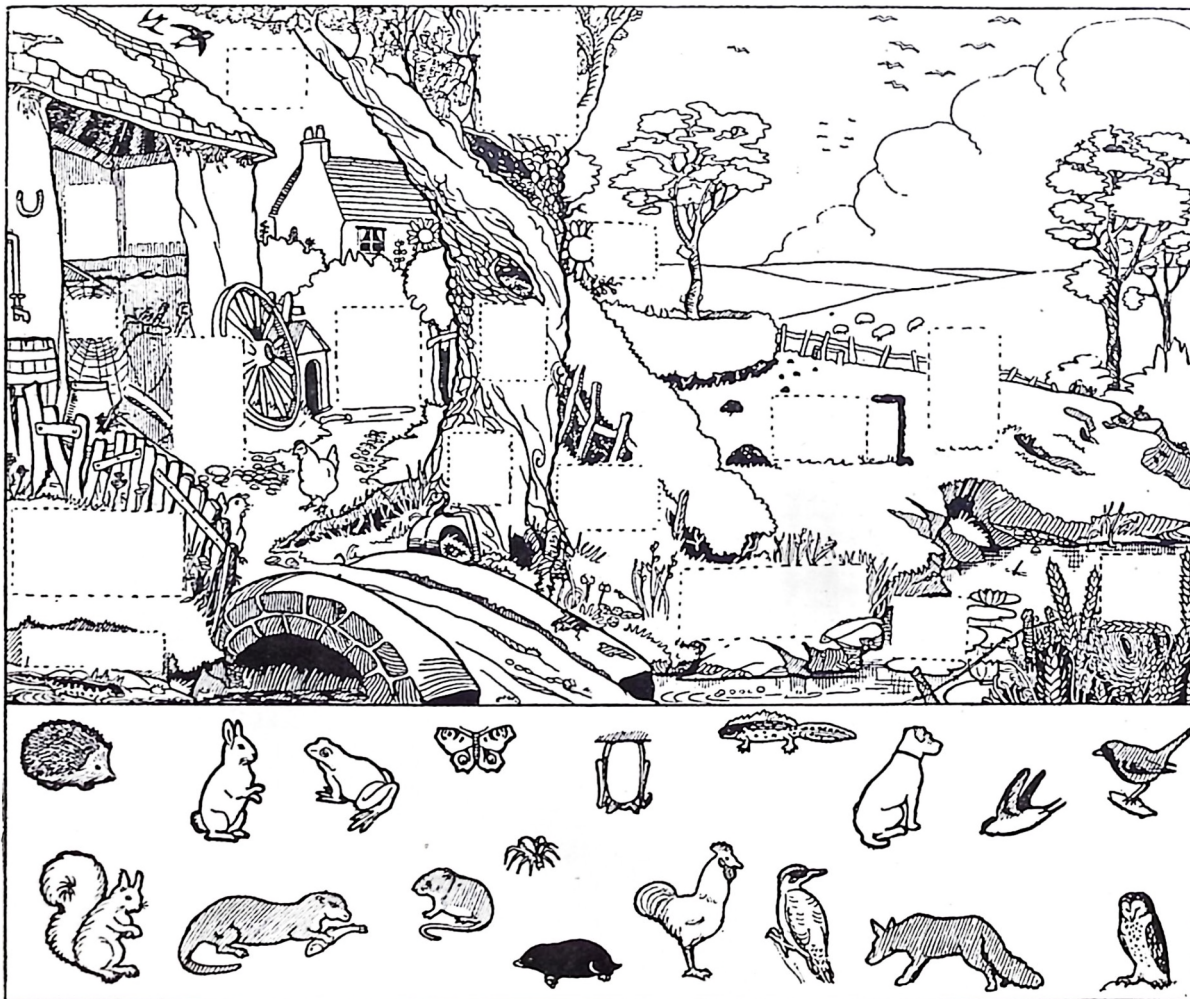
Om Aftenen samledes vi om et flammende Baal og sang de Sange, vi som Spejdere har lært og holder af.

Søndag Morgen, Paaskemorgen, var Bordene pyntede med smaa, gule Kyllinger. Om

Formiddagen havde vi en morsom Springsovelse. Vi sporede efter farvede Æggeskaller, hvide, røde, blaa og lilla — hvert Hold sin Farve. Ved Slutposten skulde vi igennem en skrap Skærsild, kravle gennem Stiger, Stoleben (her gjaldt det om ikke at være for tyk), løbe med Tallerkener mellem Knæene, balancere med en Æggeskal paa en Pind og løbe ti og ti med sammenbundne Ben, aah, hvor var det svært, thi samtidig skulde vi

balancere med en Ræddike paa en Theske — faldt een af os, maatte hele Bunken falde, hvad enten man vilde eller ej.

Saa kom det sidste Lejrbaal med den med Spænding ventede Lejravis og andre morsomme Ting. — Mandag rydder vi op, pakker og spiser Køkkenets sidste Rester og rører Æggesnaps af de tiloversblevne Æg. Inden vi ser os om, holder de Biler, der kørte os herop, igen udenfor paa Vejen G. B.

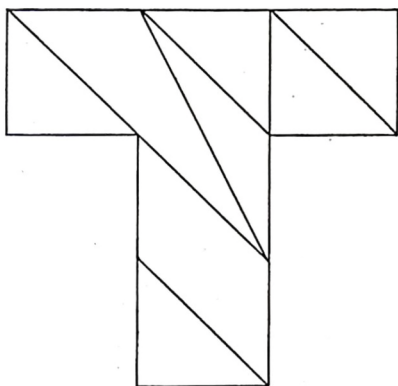

Her ser du et Billede af nogle almindelige Dyr og Fugle, som du bør kende, og et lille Landskabsbillede, hvor de hører hjemme. — Prøv at sætte Dyrene i deres rette Omgivelser samt nævne, hvilke de er. — Blandt de

rigtige Løsninger trækkes Lod om et Sejldugsvandfad — eller andet til samme Pris fra Depotet. Skriv samtidig med Løsningen, hvad du ønsker.

Indsendes til Redaktøren inden 5. Juni.

Fra „The Guide“.

Her ser I Løsningen paa Præmieopgaven i sidste Nr. af Bladet.

Lommebogen blev vundet af Lis Reymann, Karise.

LIDT AF HVERT

FUNKIS-PAPIR. Løyer meddeler, at I kan faa Svar fra hende, naar Porto vedlægges — ellers gaar hun ganske fallit. Der ligger et Par Bestillinger, som ikke er ekspederet p. Gr. af manglende Porto. Skynd jer at rette Fejlen:

Københavnserførere — ser her!

Fru Bang — ogsaa kaldet Højskjold — har tilbudt at give os lidt Begreb om Budgetlægning, Madplan m. m., som vi kan have Glæde af til vore Lejre, ved at samle os en Aften og fortælle os en hel Masse derom.

Altsaa: Alle interesserede er velkomne paa Edisonsvej 12 Fredag den 25. Maj Kl. 19,30.

Vi siger Lis Tak, fordi hun vil ofre sin Tid paa os, jeg tror, vi kan faa lært meget.

Løyer.

POSTBOX. Pigespejdere! Hvis I kun mestrer jert eget Sprog, er der 4 norske Pigespejdere, 2 paa 18 Aar og 2 paa 12 Aar, der ønsker at korrespondere med jer. Finland har meldt sig for første Gang. En paa 19 Aar og en paa 17 Aar.

Skriv til Fromse efter Adresserne, bemærk: Fru From Petersen, Masnedsund.

Den internationale Pigespejdersang.

Jeg har faaet et Par Oversættelser af Sangen, som var i sidste Nr. af Bladet, men ingen af dem var rigtig gode. Prøv igen. — Oversættelsen maa gerne være „fri“, men Rytme og Rim skal passe.

LANDET OVER

I Paasken 1934

afholdt de fynske Divisioner Lejr i Krarup Forsamlingshus, ca. 6 km fra Brahetrolleborg.

Lejren blev ledet af Divisionschef Sonny. Lejren begyndte Skærtorsdag Kl. 12 Middag og sluttede Lørdag d. 31. Marts Kl. 12.

Allerede Onsdag Aften kom 6 Spejdere for at ordne alt til Lejrens Begyndelse; vi fik hele Forsamlingshuset for os selv med Gymnastiksal, Spisestue og Køkken. Ovre paa den modsatte Side af Vejen paa Skolen havde vi Sovesal, saa vi havde det bekvemt.

Kl. 11 om Torsdagen kom de første Spejdere; Kl. 12½ var alle 31 ankommet, og vi spiste vor medbragte Mad. Sonny bød velkommen, derefter blev vi delt i 5 Patruljer med en Fører for hver. Vi tog straks fat paa Arbejdet — rejste Telt og trænede i forskellige praktiske Færdigheder.

Kl. 4 fik vi Eftermiddagsmad, og derefter besaa vi Krarup Kirke og Kirkegaard under vor Vært Hr. Lærer Frydendahls Førerskab. Paa Kirkegaarden ligger kloge Søren begravet; det var en klog Mand, som helbredte syge, og Folk valfartede til ham.

Kirken ligger oppe paa en høj Bakke, hvorfra der er en pragtfuld Udsigt over de smukke sydfynske Egne.

Da vi kom hjem, klædte Martien (Hollænderen fra Spejderskolen) sig om i en hollandsk Dragt og fortalte om Holland, viste Billeder samt fremsagde Spejderloven paa Hollandsk.

Kl. 7 spiste vi Middagsmad; derefter havde vi Lejrbaal i Gymnastiksalen, hvor Hr. Lærer Frydendahl fortalte gamle Sagn.

Om Fredagen havde vi Nytte- og Patruljelege indendørs. Vejret var saa daarligt, at vi intet kunde foretage os ude. — Om Eftermiddagen var vi i Skoven, hvor vi havde en Sporleg i Regnvejre.

Kl. 4 var vi inviteret til Chokolade paa en Gaard, og om Aftenen var vi inviteret ind hos Hr. Lærer Frydendahl, hvor vi havde Lejrbaal og blev trakteret med Saftvand og Kager.

Lørdag — den sidste Dag — pakkede vi allerede fra Morgenstunden, da vi var inviteret hen paa Mejeriet Kl. 11 til Kaffe. — Da vi kom hjem fra Mejeriet, fotograferede Lærer Frydendahl os alle; en Spejder fra Faaborg takkede Sonny for den dejlige Lejr.

Derefter forlod de fleste Lejren, kun 8—10 Spejdere blev og ryddede op.

Da vi havde meget Mad tilovers, fortsatte 8 af os Lejren i Svendborg Tropskuehus, og her fik vi det pragtfulde Vejr, vi manglede i Krarup, hvor vi selv maatte være Solstraaler.

Rosenkrans.

„Spejderudstilling“.

Hjørring Dreng- og Pigespejders Udstilling Søndag d. 22. April i Tennishallen, blev, hvad vi havde haabet, en straalende Succes. Præcis Kl. 15,30 gik Flaget udenfor Tennishallen til Vejrs, og der-

efter marcherede Spejderne ind i Hallen, hvor Tropsraadsformand, Tandlæge Holger Friis, bød velkommen og gav Ordet til Folketingsmand Vanggaard, der holdt Aabningstalen. Endvidere talte Divisionschef, Utoft Hansen, Randers, og Amtmand Wulff, Hjørring. Derefter March gennem Byen.

Den store Tennishal frembyder et imponerende Skue. Det første, vi træffer paa, er Billetkontoret — her passerer i Dagens Løb ca. 1400 Mennesker. Midt for Indgangen er Bureauet anbragt. Her modtages Penge, afleveres fundne Sager m. m. Der er en Bod for Depotsvarer, og 2 Voksdukker, iført Pigespejderuniform, smiler venligt til Publikum. Dernæst kommer Husflidsboden med alt, hvad tænkes kan af smukt Husflid: Bakker, Læderplastik, Funkisforklæder, morsomme Sækkelærredspuder, Korsstingsarbejder, malet Porcelæn, nydelige Ruskindsarbejder m. m. m. — det er umuligt at nævne det hele, men da baade Løkken, Sindal, Brønderslev og Hjørring Pigespejdere har lavet Husflid, følger det af sig selv, at her er meget forskelligt.

Vi kan næsten ikke se, hvad næste Bod indeholder, saa mange Mennesker er her forsamlet, men et stort Skilt fortæller, at det er Tombolaen. Salget gaar strygende. For Enden af Salen er Scenen anbragt. Her spiller bl. a. et Drengespejderorkester fra Aalborg, og med smaa Mellemrum opføres Sketches o. l.

En liflig Duft strømmer os imøde fra næste Bod. Her serveres varme Pølser, Lagkage, Sodavand, kort sagt alt hvad selv en kræsen Mave kan begære. Et Rarietetskabinet mangler heller ikke, ej heller en Fiskedam, som næsten alt for tidligt maa melde udsolgt.

Drengespejderne har en smuk Udstilling af deres forskellige Arbejder.

For en Krone kan man blive tegnet af Tegneren Lars Nielsen fra Hirtshals. Tegneren har hele Dagen stor Søgning.

Midt i Salen finder vi en indhegnet Lejrplads. Her er rejst Telt, indrettet Køkkenplads m. m.

Kl. 23 udtækkes Lodsedler paa Cyklen, Nittegevinsten (som gjaldt et Pinseophold paa Badehotellet ved Slettestrand) og de 5 hl Koks, som kan vinde paa Programmet.

Kl. 23,30 slutter Kolonnechefen, Pastor Skjerk, og efter at alle har sunget: „Altid frejdig“, erklæres Udstillingen for lukket.

Omsætningen har været ca. 2000 Kr. Successen er sikret!

En Hjørring Pigespejder.

Til Aftenunderholdning hos „Graagæssene“.

Der er noget vist hyggeligt ved at møde gamle Bekendte igen, — og vi mødte mange, da vi forleden Søndag (d. 15. April) var samlede til Aftenunderholdning hos „Graagæssene“ (Frederiksberg Division). Menigheds husets Sal var fyldt til sidste Plads af Tilskuere, der sikkert alle med os glædede sig over af det righoldige Program atter at møde gamle Traverer som „Emilies Hjertebanken“, „Kan du bage Kager“, „Jeg er kun Rekrut“, „Min kære Far og Moder, nu vil jeg skrive

hjem“ og „Store Bededags Aften“ — for ikke at tale om det uundgaaelige, evigt unge Par, „Hans og Trine“. Men det virkede ikke trivielt, man kedede sig ikke, for de kunde deres Roller, Spejderne, selv den store Spejder, der havde Hovedrollen i de to store Numre, der indledede og sluttede Aftenen: „Emilies Hjertebanken“ og „Store Bededags Aften“ — og de spillede dem godt — en allerkæreste lille Jytte med et uimodstaaeligt Minespil, hun alene vilde have været Aftenen værd. En Fællessang mellem Spejderne og Publikum undlader sjældent at gøre sin Virkning. Nu er det blot at haabe, at det økonomiske Resultat er blevet fint, saa det kan staa i rimeligt Forhold til det store Arbejde, der maa være gaaet forud for den vellykkede Aften.

Nr.

Randers Trop.

Søndag den 18. Marts afholdt vi vor aarlige Fest i Haandværkerforeningen. — Der var mødt ca. 800 Deltagere, deriblandt ogsaa Spejdere fra Hobro, Aarhus og Viborg samt de tre Drengespejdertropper her i Byen.

Efter nogle indledende Musiknumre marcherede Troppen (ca. 50) ind i Salen, og derefter fulgte Fænavagten.

Efter Sangen: „For Spejdere findes ej Grænser paa Jord“ holdt Hr. Dyrhage Clemann Velkomststalen. — Saa kom Underholdningen, som vakte stort Bifald fra de tilstedeværende, hvorefter Hr. Søgaard, Tropsfører for Niels Ebbesens Trop, takkede paa vore Vegne for den store Tilslutning.

Efter en Pause, hvorunder nogle af Pigespejderne gik rundt og solgte Lodsedler til Amerikansk Lotteri, begyndte Ballet, og ind imellem dette udtrak vi Gevinsterne paa Amk. Lotteri, samt paa nogle Lodsedler, der var blevet solgt før Festen, og det blev ud paa de smaa Timer, før vi atter vendte hjem.

Alt i alt en vellykket Fest med et fint Overskud.

Rapporter.

Lolland-Falsters Division. Januar Kvartal.

Nykøbing (Karen Jespersen 16 Sp.) Ugentl. Patruljemøder, Spejderne træner til I. Kl. Prøven og Væbnersnoren. — 18. Marts vellykket Tropstur til Hammers Skov med Woodcraft og Samaritæøvelse. Bagefter var Troppen til Chokolade hos Skovrider Heiberg Jürgensen. 25. Marts Foredrag med Lysbilleder af Fromse om Jamboréen i Ungarn.

Stubbekøbing (Inger Andersen, 28 Sp.) Ugentlige Patruljemøder. Træning til Prøverne, Diskussionsaften, Tropstur. I Marts arbejder Troppen ikke paa Grund af Eksamen.

Nakskov (Helene Wedderkopp, 20 Sp.) Nytaarsparade. Flere Traveture. Den 11.2 fejrede Troppen sin 1 Aars Fødselsdag. Tur gennem Byen ud til Aunde, derefter fælles Chokoladebord.

Rødby (Gerda Schroll, 8 Sp.) Troppen arbejder i een Patrulje. Ugentlige Møder.

M. Stjernswärd.

Hellerup Division.

I. Hellerup (Inge Endorph Petersen, 47 Spejdere) (1 Tilgang.)

1.1. Deltog i Divisionens Nytaarsparade i Søllerød. 9.1.—3.2.—23.3. Tropsmøder, Patrulje- og Sangkonkurrencer. 14.1. Travetur. 28.1. Øvelse i Dyrehaven. 11.2. Fastelavnsfest med Tøndeslagning. 18.2. Travetur „Ud i det blå“. 7.3. Førermøde Fremtidsplaner. 29.3. 10 Sp. deltog i de kbhvn.ske Divisioners Førerlejr i Horserød. Regelmæssige Patruljemøder, hvor der arbejdes med Prøverne. Blaa mejserne har 4 Møder og 1 Tur mdl.

II. Hellerup (Gerda Frode-Jensen, 19 Sp.) (1 Tilg, 3 Afg.)

1.1. Nytaarsparade med Divisionen i Søllerød. 16.1. Tropsmøde. 28.1. Tropstur, Springøvelser. 11.2. Fastelavnsfest, med Fastelavnsris paa Børnehjem. 18.3. Terrain og Springøvelser i Dyrehaven. 29.3. 2 Sp. deltog i Førerlejren i Horserød. Paa de ugentlige Patruljemøder arbejdes med Prøverne. Første Tirsd. i hver Md. arrangerer Troppen Sammenkomst for udg., men stadig interesserede Sp.

I. Øbro (Eva Højer, 37 Sp.) (Tilg. 6 Sp. overgaar fra Vildgæssene. Afg. 3 Sp.)

1.1. Deltog i Divisionens Nytaarsparade i Søllerød. 21.1. Alle Patruljerne paa Tur. 1.2.—20.3. Tropsmøder, Øvelser med Rejse til Our Chalet—Troppens Historie i Farveklip samt Lege. 12.7. Fastelavnsfest. 4.3. Tropstur. 29.3. 6 Sp. deltog i Førerlejren i Horserød. Alle Patruljer træner til Prøverne paa de ugentlige Møder.

II. Øbro (Ragnhild Frørup, 16 Sp.) (Tilg. 2, Afg. 2).

1.1. Nytaarsparade med Divisionen i Søllerød. 14.1. Tropstur med Falkonertroppen. Springøvelser. 19.1.—16.2. Tropsmøder. 18.2. Bytur. 4.3. Trops-travetur. 12.3. 12 Sp. til Fromses Foredrag i Teknologisk Institut. 25.3. Wood-craft-Tur. Patruljerne træner til Prøverne paa de ugentlige Møder.

I. Ryvang (Gudrun Hjalmar Jensen, 20 Sp.) (Tilg. 1, Afg. 1.)

1.1. Deltog i Divisionens Nytaarsparade i Søllerød. 16.1.—7.2. Tropsmøder, Konkurrencer, Lege og Lejrbaal. 18.2.—23.3. Tropsture, Forhindre-løb, Baaltanding. 16.1.—23.3. Førermøder. 29.3. 2

Sp. deltog i Førerlejren i Horserød. Regelmæssige Patruljemøder, hvor der arbejdes med Prøverne.

Ordrup (Grethe Bech, 8 Sp.)

12.2. Alle var til Fromses Foredrag i Tekn. Institut. Der arbejdes i Patruljerne paa Prøverne og paa Vandrekurven til Røde Kors. 29.3. 1 Sp. deltog i Førerlejren i Horserød.

Gudrun Lorenzen,
fung. Divisionschef.

Blaavand Division.

Vestjydsk Kostskoles Trop. Tarm.

Tropsfører: Frk. Ellen Margrethe Pedersen. Vestjydsk Kostskole. Tarm.

Assistent: Frk. Asta Bro. Storegade. Tarm.

Antal Spejdere: 15.

April: Terrænøvelser. Salg af Dybbølmærker. St. Georgs Parade. Good-turn. Fest sammen med Drenge-spejderne. 26.—28. April: St. Bededagslejr i Spejderhytten ved Ringkøbing Fjord.

Grindsted Trop: 4.3. holdt Troppen sammen med Drenge-spejderne en storartet Fest, som gav et stort Overskud. Festen holdtes i to sammenstødende Sale og aabnedes ved 4. Tiden. Forinden havde nogle Pigespejdere været ude i Byen og agitere for Festen.

Drenge-Spejdernes Formand bød velkommen og en Pige-Spejder fremsagde en smuk Prolog. Et Orkester spillede, og der var Dagen igennem Optræden af Pige-Spejdere og Drenge-Spejdere. — Fromse havde stillet sin store Spejder-Samling til Raadighed. Der var Husflidsboder, Fiskedam, Tom-bola og et kinesisk Tehus med opvartende Geishaer havde stor Søgning. 1 Cykle og 1 Spejder-Dukke blev bortloddet.

6.3., Tropsraadmøde.

13.3., Et-Aars Dag. Tropsraadet gav Chokolade og Boller. Fødselsdagsbrev fra Fromse læses op. 1. Aarsstjernen og U.R.K.-Naale uddeles. 4 Spejdere indmeldes.

Dybbøl Division.

Sønderborg Trop, Marts Maaned. En Del Spejdere gaar til Samariterkursus. 1 Tropstur. 1 Tropsmøde. Ugentlige Pigespejdermøder. 1 Tilgang. 1 Afgang.

Haderslev Trop: 1 Tropstur. Alle Spejdere over 15 Aar deltager i et Samariterkursus.

Nyheder!

Nyheder!

Depotet sælger nu:

Dunsoveposer

Længde 1.85 m — Bredde 0.80 m — Vægt 1 kg

Pris: **Kr. 29,50.**

Feltsenge,

ny Model — god og billig — **Kr. 9,80.**

Køb Telte

paa Korpsets Depot

Teltene er syet af ægte amerikansk Army-duck (garanteret vandtæt) og leveres med alt Tilbehør: 2-delte Stænger, Overligger, Pløkke, Barduner og Teltpose.

Bredde	200—250 cm
Længde	200—300 »
Højde	200—200 »
Lodret Væg.....	75— 75 »
Tagskæg, Regnfang og Græskant	40— 40 »

Pris: 7 oz.....	85,00— 95,00 Kr.
» 8 oz.....	95,00—105,00 »
» 9 oz.....	100,00—110,00 »
Underlag	16,00— 30,00 »

Køkkentelt svær, impr. Teltduk. Forsiden kan slaas op som Solsejl. 200×200 cm, Højde foran 200 cm. Højde bagtil 100 cm.
Pris: Kr. 35,00.

Billigere Telte leveres ogsaa i svær, impr. Teltduk i alle Størrelser, f. Eks. 200×200×200 cm.
Pris: Kr. 45,00.

Forlang Tilbud!!

paa den Størrelse Telt, **De** ønsker!

Spejderdepotet.

Korinth.